

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre 2 „ 50 „
 Egy óra — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1-90 szám
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek: 81

A népbolondítók.

Pécs, 1895. július 25.

Ismét munkás-zavargások híre érkezik a nagy magyar alföldről. A Nyiregyháza melletti királytelki pusztán az uradalmi cselédség megtámadta a felvidékről jött aratókat s nagy vérengzést vitt végbe köztük, melynek több emberélet is esett áldozatul. A zavargást hir szerint az aratók kezdték, mert a felügyelő lakásába törtek s ennek védelmére kelt aztán az uradalmi cselédség.

Hódmezővásárhelyt is ég a parázs a hamu alatt, dacára annak, hogy ez idén sem munkahiányról, sem silány bérekről szó sem lehet. A vásárhelyi óriási határ gazdag termésének betakarítása sok ezer munkáskezet igényel; nem panaszkodhatnak a részre dolgozó munkások, mert egy magyar hold átlag 8—9 métermázsára gabonát ad, sőt helyenként 12 métermázsára is felug a termés holdankint, de a napszámosnak is olyan tisztességes a keresete, hogy a kontinensen alig akad párja, mert nem hiszszük, hogy egyebütt Európában a mezői munkás bármily nagy munkaidőben is éllelmen kívül napjára 1 frt 50 krt keressen, mint a hogyan most az alföldi arató napszámost fizetik.

Mi az oka mégis, hogy a munkások egy része vonakodik munkába állni, hanem e helyett kényelmesebbnek találja a keserves sors ellen való panaszkodást s a dolgozó munkások közt való konkolyhintést?

Hát biz ez a központi szocialista pártvezetőség lelkén szárad, mely mitsem törődik azzal, hogy az általa félrevezetett munkásnép nemesak a hatóságokkal jön minduntalan összeütközésbe, minek folytán nemesak személyes szabadsága, de testi épsége, sőt nem ritkán élete is folytonos veszélyeztetésnek van kitéve, de meg munkabér-igényeinek szertelen feleségázása folytán elesik a tisztességes keresettől is, és a bekövetkező téli időre a legnagyobb nyomornak néz eléje.

Mindez még jobban hajtja a vizet a központi szocialista urak malmára, mert így nem fogynak ki a további izgatásokra alkalmas anyagból: lesznek mindig hatósági brutalitások és nyomorgó

munkások, s nekik nem is kell egyéb, mert minél több hajmeresztő példát tudnak apostolkodásaik közben hallgatóiknak feltálatni, annál bővebben hull kalapjukba a baksis, annál több példányban kél el a „Népszava.“

Hogy ezek az urak aztán a saját becses bőrüket is a vásárra vigyék, arról persze szó sincs, ők csak a hadi tudósító szerepét játsszák, mindig a lőtávolon kívül tartózkodnak, hogy megirhassák a bourgeoisie által az elvtársak közt véghezvitt szörnyű pusztításokat.

A szocializmust a nyugot-európai államok nagy gyáripára teremtette meg, mely a kisebb iparosok önállóságát s existenciáját megsemmisítette óriási konkurrenciájával, egyeseket tett ezrek urává s a munkaadó és munkás közti viszonyt oda fejlesztette, hogy az többé nem közös megegyezéstől, hanem a munkaadó egyoldalú hatalomszavától függött. Mint minden érdeknek egyoldalú túltengése, úgy a védtelen munkásnak a nagy gyáripár által való kizsákmányolása is visszahatást szült az elnyomottak részéről: ott tehát a szocializmus terjedése a dolgok természetes fejlődésének következtése volt.

Egészen másképp áll azonban a dolog hazánkban, hol a gyáripár még gyermekkorát éli s a munkás és munkaadó közti viszony szabályozása már csak azért sem lehet az utóbbiak önkényének kiszolgáltatva, mert hisz munkáskezekben nálunk még mindig nagy a hiány; ide már csak mestersegesen lehetett átplantálni a szocializmust, s a kik ebben fáradoztak, csak a saját hasznukra, de nem a munkás osztály javára tették ezt. Az iparos munkások körében nem is értek el nagy eredményeket, mert ha eget-földet ígérő nagyhangú frázisaikkal sikerült is a felületes gondolkozásuk egy részét hálójukba keríteni, ezeket sem voltak képesek az eszmének oly fanatikusáivá tenni, minők a külföldi elvtársak, egyszerűen azért, mert nálunk az iparos munkások körében nem volt meg az az igazi munkás-nyomor, mely a külföldön a kedélyeket elmérgesítette s fanatikusokat nevelt.

A földmivelő munkásra vetették tehát szemüket, kit már alacsonyabb műveltségi fokánál fogva is

könnyebben lehetett elbolondítani s a kinek helyzete az utóbbi években beállott gazdasági hanyatlás folytán csakugyan kezdett türethetlenné lenni. Itt tehát termékeny talajra hullott a maszlag s már meg is hozta dús gyümölcsét: az apostolokat urasan eltartja az elnyomott nép, mely ezért cserébe börtönt és kardlapot kap, s a hazug ígérgetések által felizgatott fantáziája messze űzi a sorsával való megelégedést, vagy legalább is megnyugvást, mely ezelőtt serkentője volt a munkában, vizsgasztalója a pihenésben.

Azt persze nem gondolják meg ezek az apostolok, hogy a szocializmus tanai még elméletben sem alkalmazhatók a mezőgazdasági viszonyokra.

A gyáros maga szabhatja meg a gyártás mértékét, s így a kereslet és kínálat közti arány egészséges szabályozása, tehát a nyereség bizonyos mértékű biztosítása is a gyáros kezébe van letéve; míg a mezőgazdasági munka eredménye isten kezében van s a termés értékesítése körül is a termelőtől független viszonyok szabályozzák az árakat.

A míg tehát a gyáripárnál a munkás joggal igényelheti, hogy munkájának biztos eredményéből neki is jusson megfelelő rész, addig a mezőgazdasági téren ez a viszony munkás és munkaadó közt már a dolog természetéből folyólag tényleg érvényesül. Ha a munka eredménye: a termés gazdag és jól értékesíthető, a munkásnak jórészt terményekből álló díjazása is nagyobb értéket képvisel, míg a termés silánysága s a termények olcsósága egyaránt sújtja a munkást és a munkaadót.

Ezért követ el lelketlen izgatást az, a ki a mezőgazdasági munkás érdekét szembe állítja a munkaadó érdekével, és a munkást szertelen követelések támasztására ösztönzi, mikor a munkaadó válsággal küzd.

Ez az idegenből szított izgatás egyenlőképpen ártalmára van a gazdának és a munkásnak, mert mezőgazdaságunkat végveszéllyel fenyegeti.

* **A konverzió-elszámolás.** Kitünő helyről eredő értesülésünk szerint a legutóbbi konverzió elszámolása a Rothschild csoportnak közel 40 millió

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Róka-familia.

— Rajz. —

Irta: Bérczy Károly.

Az esti könyörgésre szólító harang szíve utolsót kondul a zöldes rézpenészszel bevont vén jószág oldalán, aztán mozgása egyre lassabb-lassabb lesz, míg végre egészen eláll a szív-verés. Az öreg harang meghalt; bűnbőlő vastag kongása elnémult s végső akkordjai is fátyolozott, leheltetszerű mozgással rezegnek végig a levegő szertemálló hullámain.

A nappali ernyesztő meleg torturája elől kárpitozott falai közé menekült városi nép lassan-lassan kinyitogatja az egész napon át csukva tartott jalousiekat és ellepi az ózont lehelő ligetek, sétaterek fehér padjait, hol csöndes zümmögéssel megered a beszéd, a bizalmas suttogás, melyet csak itt-ott tesz elevenné egy trillázó kacaj. De szépen is tudnak nevetni azok a lenge ruhás, könnyű testű pajkos menyecskék — leányok!

Bezzeg nem nevet a Róka-familia. De hogy is nevetne a manóba, mikor pirkadástól nyugtáig gyöttri magát a tenyereket kergesítő durva munkával a forró napkévők pörkölő melegében?! . . . Ebnek való hivatal az, ha az ember apróbb szolgálai megbízásokra lesve, ott ólálkodik künn' a kihalt utcáskörökön és réveteg szemekkel bámul a poros levegőbe! Ebnek kutyának való! . . .

Hanem aztán az az öröm, mikor a kenyérré vadászó familia, — melyet hajnalban szétzór az önfentartás feleselést, ellenzéki hajlamokat meg nem

szívelő zsarnok ösztöne, — este harangzó után ösz szeverődik tanyájára . . . ! Ez a nagy öröm minden nyomoruságra rózsalevelet hint.

*

Otthon a néptelen, szüette gerendás, földes vacokban csusz-mász egész nap a három éves, félmeztelen kölyök. Kora reggel apró kezeibe nyomtak egy darab kenyeret meg négy öt szem félig nyers burgonyát; megittatták vízzel szaporított tejjel, aztán szoba és konyhajtót gondos figyelmébe ajánlva ott hagyták magára. Egy darabig el-eljárt az asztal alatt heverő rongybabával; ki kitipeg a szemetes udvarra, kibotorkál az utca porába, honnét rámosolyog mindenkire, de senkitől se kap jó szót cserébe mosolyáért. Egyszer csak elpityeredik; megeresztli torkának kótára nem szedhető, mutatiókban bővelkedő hanganyagát és muzsikál, akár csak egy hattyudalát nyögécsélő kintorna. Evvel se törődik az ördög se; ügyet se vetnek a szutykos jószágokra, ki a falhoz bécörögve itt szépen elalszik s álmában egész garmada piros csákó meg rezekard tündököl feléje. Szakasztott olyan, mint a milyernel az uri gyerekek szoktak katonásdit játszani.

Fölbredve visszacsalogatja az éhség a vacokba, melynek talaján megtalálja azt a legyeketől sűrűn meglepett savanykás pékkenyeret, ezen aztán elcsemece, míg a szobát elhomályosítja az estéli szürkület. Nagyot rikkant, mikor egy nyolc éves leánygyerek a szobába csoszsan, kivel a maguk módja szerint addig addig csacsognak, míg társaságuk háromra szaporodik. Egy tíz éves leány botlik az oduba s a nagyobbak közt folyik az eszmecsere:

— Merre jártál Boris?

— Vízet hordtam egész nap. Volt ebéd, vacsora meg ehen öt krajcár. Hát te kerestél e?

— Ugy ám! . . . A fejrevalóm sarkába van kötve husz fillér.

— Ejnye! . . .

Beszélgetésüket a konyh'ajtó nyikorgása zavarja meg. Nehéz léptekkel, fujva, szuszogva jön haza a mama. Fakó kézi kosarát leteszi a hajdan boldogabb időkért, feneketlen tölgyfaládjára, mire a két leány elcsöndesül, de az apróság torkaszakadtából kiabál:

— Mama, mama . . . a . . . a . . . !

— Kis szutykosom te, hoztam ám neked valamit, s a kis kölyket ölébe kapva, ennek egész hosszú napon át elhanyagolt turcsi orrocskáját úgy öregibül megtisztogatja s kiviszi a konyhába. Itt a kosár limlomjai közül egy tőpörödött körtét kiválaszt s az apróság hadonászó kezeibe adja, aztán leteszi szíve magzatát a konyhaküszöbre majszolni.

Egykét perc múlva a kölyök már csak a megfeketedett száraz csutkán rágódik s anyja mellé tipogva, pityereg. Nyilván körtét akar még. A mama, ki kosara cökmőkjainak kirakásával vesződik, boszusan kiált rá:

— Coki te rongyos! Azt hiszed, hogy csak neked keresek körtét? Elmegy innen, mert tüstént fölruglak. . . Nem halljátok lányok, emeljétek el ezt a kölyket a lábam alul!

Boris sietve előugrik s az ordító csemetét odább ráncigálva, melleje guggol s hizelegve mutatja neki a fényes nikkelpézt:

— Hallgass, holnap ezért mindért körtét veszünk Pistinek. Egy egész kocsi körtét.

Az asszony eközben elválogatta a kosár tartalmát. Egy ráncos bőrű fekete hurkát hosszában két-

korona tiszta nyereséget hozott. A Rothschild-csoport már szétesztotta e nyereséget tagjai között, s a tiszta nyereségnek mintegy 20 százalékát budapesti bankok kapták. E bankok viszont elszámolták ügyfeleikkel az egyes kisebb részesedéseket, még pedig olyképpen, hogy felek $1\frac{1}{2}$ —2 százalék nyereséget kaptak a névleg jegyzett konverzió-összegek után.

Hirek.

Pécs, 1895. július hó 25

— **(A sétatéri kioszk)** építése ügyében ma délelőtt tartották meg az árlejtést a városházán, melyen többen vettek ugyan részt; azonban Schlauch Imre építész kivételével, valamennyien csak a rész munkákra adtak be ajánlatokat. Így tehát mint a városra nézve legelőnyösebb vállalkozóval, Schlauch építésszel kötötték meg a szerződést, ki az összes munkálatokat a kikiáltási 5280 frt árból való 2 és fél százalék engedménnyel fogja elkészíteni. Mint értesülünk, az építkezéshez már a jövő héten hozzá fognak és szeptember elejére már kész lesz a szép kupolás kioszk köröskörül széles terraszokkal, mely nagyban fogja emelni a felső sétatér szépségét.

— **(Felavatási ünnepség).** Afféle kisebb „Hausnudli“ számba menő ünnepség folyt le ma délelőtt a pécsi vendéglősök ujonnan megnyílt szikvizgyárában, melyen az összejött részvényesek a bőséges villás reggeli mellett ittanak nagyokat a gyár felvirágzására, mondva felköszöntöket quantum satis. Tegnap számunkban adtuk a berendezés leírását; most csak azt említjük még meg, hogy a berendezkedést a gyár műszaki vezetője, Frank József ur kiváló szakértelemmel maga eszközölte.

— **(Nyomtalanul eltűntek.)** Csorba Lajos 13 éves második osztályú középiskolai tanuló, pécsi lakos, a napokban szülei házából nyomtalanul eltűnt. Eltávoztakor sötétkék kabát, barna nadrág volt rajta, köröztetése elrendeltetett. Furcsa, hogy a fiu még otthonléte utolsó napján jókedvű, élénk volt, s ez még nagyobb fájdalmat okoz szüleinek, kik gyermekük végveszedelmére gondolnak. — **Kerb Regina** 15 éves cselédleány, ki legutóbb Hirtz Ferenc Petrezselyem-utcai vendéglősnél szolgált, tegnapelőtt hazulról eltávozott s azóta nyomavesztett. A faragatlan köznép arról beszél, hogy a leányt eladták; de ez csak szóbeszéd, nagyon valószínű, hogy szüleihez ment, kik a közeli falvak egyikében laknak.

— **(Törzene.)** A 44. gyalogezred zenekara ma este fél héttől fél nyolcig a felső sétatéren ténzenét rendez a következő műsorral: 1) „Fegyverre!“ induló Wagnertől. 2) Nyitány a „Mathuzálem herceg“ operettből. 3) Martin keringő Zellertől. 4) Fáklya tánc Mayerbeertől. 5) Magyar tánc-darabok. 6.) Rövid zenei jegyzékek. Egyveleg.

— **(Elásta a gyermekét.)** Szeli Anna moesoládi leányzó újszülött gyermekét f. hó 13-án megfojtotta s ezután elásta. Valaki látta az elástást és a magocsi csendőrségnek feljelentette. E hó 21-én volt a vizsgálat a helyszínén, a leány mindent bevallott — most a sádsi kir. járásbíróság börtönében elmélkedhetik gaztette fölött.

felé szelve egy egy karaj kenyéren od'adja a lányoknak:

— Ehen a vacsora. Kerestetek-e valamit, mi?
— Husz fillért.
— Öt krajcárt.
— Ide velem, hadd fizetem ki a kontót a grázzlernál.

Az utcaajtóban egy fehér kövényes, téglaporos gyerekekkel találkozik, kinek puffadt, ráncos arcáról sirva kiabál le tizenöt keserves esztendő. Vézna fickó, kit az örökös téglahordás nevetséges törpévé nyomorított. Rútsága kacagtató, akár egy satyré.

— Találkoztál-e apáddal? — kérdi a mama.
— A putikban láttam. Nagyon pörülnek a Miska bácsival.

— Az ördög vigye el a vén csavargóját, hogy mindig elissza a keresetet. De be ne tegye ide a lábát, ha pénz nélkül vetődik haza, a'szondom!

Az utolsó szavakat már az utcán ejtette ki. Siet a szatócsához, nehogy a lányok keresete is füstté szálljon és a kontó mégis fönmaradjon.

Mikorra az asszony a boltból megfordul, a kiszáradt testű, magas termetű hordár is hazavetődik.

Egy szakadt tlőkéjú szalmaszéken gonyaszt a szobában. Alig pillant rá a feleség, maris tisztában van a kritikus helyzettel:

— Má'meg részeg vagy te százakós pálinkakazán? Ni, hogy ráult a kimenőre! Hát azért mosok-vasalok én, hogy te meg pozdorjává üld a tiszta ruhát? Hadd lám a mai kereseted!

A sárgapléhtáblával ékített piros sipak ólomfejú ura kiráncigálja maga alól az asszony toálett-darabjait s göröcsös ujjával időktépte összes üstökében kotorászva, szólni akar. Szólna is, de mikor úgy rácsa-

— **(Fölkötötte magát.)** Kniecs János bikali lakos, úgy látszik, megunta az életet, mert f. hó 22-én virradóra az istállójában a mestergerendára felkötötte magát. Valószínű életuntségéből követte el e tettet, anyagi gondok nem igen bántották, mert meglehetősen viszonyok közt élt.

— **(Állami kereskedelmi középiskola Veszpremben.)** A nm. vallás- és közoktatási m. kir. miniszter f. évi július 17-én kelt rendelete értelmében a veszprémi állami polgári fiúiskolával kapcsolatosan állami kereskedelmi középiskolát állít fel, melynek első osztálya már a jövő 1895/96. tanévben megnyílik. A kereskedelmi középiskola I. osztályába a gymnásium vagy polgári iskola IV. osztályának sikeres elvégzése után, vagy a megfelelő ismereteknek felvételi vizsgálat utján való igazolásával lehet beiratkozni. A kereskedelmi középiskola a kereskedelmi akadémiákkal teljesen egyenlő rangú és végbizonyítványa a közpályákra való minősítés tekintetében a főgymnásiumoknak és főreáliskoláknak értecségi bizonyítványával egyenértékű, azért az egyéves önkéntességre is jogosít. Minden egyebekre nézve az igazgatóság írásbeli vagy szóbeli megkeresésre készséggel ad felvilágosítást.

— **(Törvénybe ütköző szerelem.)** Leopold János nagyhajmási 18 éves suhanc szerelemre gyuladt a 3 éves Feithaller Teréz iránt; de miután ezt a szerelmet még a törvény sem engedi meg, a ma megtartott végtárgyaláson e tetteért, a melyet még múlt évi június 18-án cselekedett meg, két évi börtönt diktált reá a pécsi törvényszék. Mivel vádlott sokalta, a kir. ügyész meg keveselte a büntetést, mindketten felebbezték.

— **(A jövő zsványjai).** Vörösmarthon a lefolyt héten napirenden voltak a lopások; de dacára a csendőrség utánjárásának, a tetteseket nem tudták felfedezni. Végre ez év márczius havában Pilsai József és Varga János ottani jómódu polgárok fiait tetten érték, a midőn a község házaról 4 zsák zabot elemelek. A vizsgálat során csupán ezt az egy esetet ismerték be, és a lopott zabot elő is adták, mely ideiglenesen Pilsai atyának istállójában volt elhelyezve; de a többi lopásokat erősen tagadták. A törvényszék a két elszánt tolvaj suhancot konok tagadásuk dacára 6—6 havi börtönt diktált.

— **(Hogyan borotvál a bikali borbély?)** Ugy látszik, a falusi borbélyok praktikusabbak, mint a mieink — írja levelezőnk. — A borotválást elkezdik a talu egyik végén s házról-házra mennek. Ebben csak az a komikus, hogy a borbélyinas előre megy s bekeni az illető delinkvenséket, kik addig várnak, míg a mesternek tetszik sokszor egy félóra mulva ábrázatjukat letisztogatni. Érdekes látvány, midőn 10—15 ilyen bekenő arcu delinkvens szomorú arccal várakozik a megváltó borbély mesterre. Egy munkatársunk, ki szintén itt nyaral többször tapasztalta a falusi borbély művészet eme praktikus és mégis bosszantó voltát.

— **(Árpavásár Nyitrán.)** A f. évi szeptember hó 2-án Nyitrán megtartandó árpavásárra bejelentési ívek a nyitran-nyei gazdasági egyesület titkari hivatalánál Nyitrán már kaphatók. Az árpavásárra vonatkozó bejelentési ívek augusztus 15-ig küldendők az „árpavásár rendező bizottság“ címére Nyitrára. A legjelentékenyebb hazai és külföldi keres-

varodott a patika a szájában kínosan vergődő husdarabra. Nagy nehezen mégis kinyögi:

— A kereset, hm, az izé . . . a kereset? Nem köll már kutyának se a hordár, még ez se ugat felém egész nap. Az ilyen hivatal csak gazdag embernek való, ki ráér potyára is a sarkot támasztani. Ej, már látom, hogy állást köll változtatnom.

— Mitéle aliást, talán csak nem akarsz valahol a pokolvármegeyében vicspán lenni?

— Az nem, hanem egy jövedelmezőbb sarkot választok posztanak.

— Hogy annál több pénzt hordhass a putikba, ugye? Ej, itt hagyiak a porontyaiddal együtt, ha még ez így tart sokáig. Én nem huzok vonok értetek örökkéig. Lelkemre mondom, itt hagylak benneteket!

Aztán a szob'ajtót dühösen becsapva magára hagyja a familia korhadózó törzsét, a vén Rókat, ki fujva, lihegve vastag bundapálinka illattal tölti be az immár sötétre vált, nedves falu, párákban fürdő szobácskát.

A gyerekek a konyhában lebzselnek, vakaróznak. A legkisebbik elaludt, a legnagyobbik meg a téglahordásnál tanult legfrissebb viccekkel traktálja hugait.

— Hihhi, ihhi! . . . kacag a kompánia, mig-nem a mama szétrebbenti őket. A három csitrit négyfelé is parancsolja:

— Boris te, fektesd le azt a kölyket. Te meg hozz vizet, de szaporán; te pedig lódulj egy garasára fáért! Boris te, lefektetted már azt a porontyot? Gyere hamar tüzet gyujtani, apatoknak egy kis húst sütök vacsorára. Még mindig itt mafláskodtok? Ejnye, hogy a fészkes . . . !

kedők érdeklődnek a vásár iránt s bejelentették megjelenésüket, nem lehet tehát semmi kétség az iránt, hogy a vásárnak igen nagy forgalma lesz. Ismételve figyelmeztetjük a keresett sör és maláta árpa termő vidékek gazdáit, hogy árpamintáikat a nyitri árpavásáron okvetlenül bemutassák. Az eladás lepecsételt minták alapján történik. Minta gyanánt 10 kg. küldendő két 5—5 kgt tartalmazó erős vászonzacskóban. A minták papiros tányérokba öntve lesznek közszemlére téve.

— **(Jó fogás.)** Általános panasz tárgyát képezte a Király-utcai kereskedők részéről, hogy számos árucikkük veszik el. Két hónap óta e panasz mindennap újítást ért a rendőrségnél; végre hosszú időn át való kutatás, utánjárás Selényi Antal rendőrbiztosnak sikerült a titkot leleplezni. Kiss József és neje, Somogygyéből bevándorlott napszámok voltak a notorius tolvajok, kik minden kezük ügyébe eső dolgot magukkal vittek. Az elveszett tárgyak legnagyobb része megkerült. Kisst és feleségét átadták az ügyésznek.

— **(Nem volt mit ennie.)** Vogl Adámnál még ez év márcziusában foglalást eszközöltek ingóira, de a szegény Vogl időközben az egy disznóól kivételével minden ingóját eladogatta, úgy hogy mikor hitelezője árvereztetni akart, ez a törekvése hajótörést szenvedett. E tetteért adott ma számot Vogl a törvényszék előtt, hol mentségére azt hozta fel, hogy nem volt mit ennie. A törvényszék sikkasztás vétsége miatt két hónapi fogházat mért a szegény Vogl fejére, a ki lejjebbzett, míg a kir. ügyész felebbezett.

— **(Es is egy jó firma.)** Schütz Lipót, foglalkozására nézve házaló, ez évi márczius elején beállított Kopcsányi dr. tanár lakására, és ott egy pár cipőt vett át, hogy azt ő majd eladja és az árát át fogja adni a tanár urnak. De bizony a tanár ur várhatta a házalót, mert az soha feléje sem nézett; a minek a következtése az lett, hogy feljelentette a szélhámos férfit. A törvényszék Schütz urat, aki már többször megülte a különböző hazai büntető intézeteket, család vétsége miatt hat havi fogházra ítélte. Vádlott felebbezett s mentségére azt hozta föl, hogy csak egy forintot kapott a cipőért, a mennyivel szegyelet a tanár urhoz „elfáradni“.

— **(Per schub).** Milyen szerencsések is ezek a vándorlegények, utaznak ingyen majd ide, majd oda, toloncoltatják magukat, ha nincs pénzüik. A napokban városunkból is néhány ilyen idegen urat, a kik erőszakoskodásban a legyekkel versenyeztek, távolított el a rendőrség. Ezek mégis csak tesznek néha egy kis kújuzást.

— **(Ha a feleség fürdőbe megy.)** Béla ur fiatal neje egy szép reggelen abbeli óhajtanak adott kifejezést, hogy ő fürdőbe szeretne menni, mert nagyon beteg. Béla ur erre egy nagyot nyelt kávéjából s egész lakonikusan azt felelte. — Én is!

— Látja Béla, én egyszer kérek valamit magától és azt sem teszi meg — mondja sirva a kis menyecske — maga mindenhova megy én meg . . .

— Jól van no, majd elmegyünk együtt — jövöre — igyekszik a férj feleségét megnyugtanni.

— Jövöre?

— Igen, mert az idén nagyon el vagyok foglalva, hisz tudja.

Ez történt reggel. Estére újra kezdte a menyecske s folytatta kérését egy héten át naponként

A hus elkészült. Orrcsiklandó foghagymás szaga az egész vackot elüli. Ott gözölög az örök idők óta mosatlan asztal tetején egy csorba tányér fenekére téve a szoba közepén. A porontyok néma lemondással vonulnak félre a kuzskóba. Egy életfilozóf lelkierejével emelkednek föl a mostoha helyzet nyújtotta magaslat legesacására, mikor e visszavonulással hallgatagon beismerik, hogy nekik nem jár semmi a drága ételből. Legfőlegb a fiu kap elvitáztatlan első szülöttségi jogánál fogva valamit a maradékból, a — csontbul s egészen az ő testvéri szeretetére van bízva a maradéknak a lányokkal leendő meg, — vagy meg nem osztása . . .

Ahogy az asztalnál bóbiskoló Rókanak is megütötte a tömjénfüstnél kedvesebb aroma az orracimpáját: kinyitja pilláit és sapkáját letéve előkeresi zsebéből a csontnyelű rozsdás kést és belebök az összezsugorodott, zsír nélkül sült csemegébe.

— Gyere anyjuk, egyél te is!

— Magadnak is kevés lesz fia m, — morran be az a konyhábul, — ugyis tudom, hogy ma reggel óta még nem fordult meg falat a szádban.

— De mikor magamnak nem izlik az étel. Nézd csak milyen jó falat ez itt ni!

Ennyi nyájas szóra köbül való volna az asszony, ha be nem térülne a szobába. Az elnyűtt ruhadarabokból mesteri kezekkel ágygyá kombinált iz ére ülve, elveszi a kézfokon feléje nyújtott husdarabot és megered a beszéd:

— Ugy el vannak fásulva a térdeim. Öt szobát sikáltam föl.

— Legalább veszői magadnak cipellőt. Röstellem, hogy meztláb kódorogsz az utcán.

— Hát akkor az árenda miből lesz kifizetve?

háromszor. Végre megunta a férj a kis feleség folytonos sirását-rivását legmagasabb beleegyezését adta, hogy holnapután utaznak.

Elérkezett az utazás nagy napja. Volt is három napig pakkolás. Hamarjában négy új ruha kellett Irénkének majd ez, majd az, úgy hogy Béla ur sajnálattal konstata, miszerint ő nem mehet el, kettőjüknek roppant nagy költség kellene. A gondos férj azonban elkísérte feleségét Dombóvárig. Itt elbucsuztak érzékenyen, s a vonat tovább robogott.

Béla urat három napig nem látták a hivatalban, nem tudták elképzelni, hol lehet. Pedig jó helyen volt a Béla ur, mulatott Dombóváron. Ugyanis még két másik térj kísérté el fürdőbe menő kis feleségét így aztán együtt volt a kompánia. Három napig folyt a pezsgő, végre teljesen kitorbészolva magukat, hazajöttek. Hiába a férjek csak megtudják magukat boszulni.

— **(Tanítói gyűlés.)** A felsőbaranyai ev. ref. tanítói testületnek Vaiszlón f. hó 34-én megtartott közgyűléséről a következőkben számol be tudósítónk: Délelőtt 1/4 órakor Szűcs Dániel siklói tanító, mint a gyűlés elnöke, meleg szavakkal üdvözlö a megjelenteket s a gyűlést megnyitottnak s határozatképesnek nyilvánítja. Beszédében kiemeli, hogy a tanítók elhagyták az őseik által követett utat s most már világi hiúságok után futnak, a helyett, hogy az egyház védő szárnyai alá sietnének. Megróvja azokat a kartársakat, kik azzal sértik meg a tanítói állás tekintélyét, hogy lóháton s divatos ruhában járnak (no ez ugyan egy kicsit furcsa világnézet) a régi tisztességes s tekintélyes fekete ruha helyett. Elnök megnyitó beszéde után jelenti, hogy egyik tagtárs Munkácsy Menyhért kistófalusi nyug. tanító s volt 1848—49. honvéd f. év március 18-án jobb létre szenderült, ezt a gyűlés tudomásul veszi. Ezután felolvassa a gyűlés tárgysorozatát, mely is a következő: 1. Tanító képviselők választása az egyházmegyei közgyűlésre. Képviselőként egyhangulag Szűcs Dániel siklói és Fejes Zsigmond nagyharsányi tanítók választatnak meg. 2. A gyámpéztári alapszabály megváltoztatása és a belépés módjainak megállapítása céljából kiküldött bizottság jelentése. A tárgysorozat e pontja hosszabb és bővebb vita tárgyát képezte s különösen e szabályzatok átdolgozásával megbízott bizottság jegyzője Losonczy Ferenc piskóti tanító mint előadó s Fejes Zsigmond bocsátkoztak bővebb eszmecserébe. A gyűlés végre némi csekély változásokkal, stiláris javításokkal elfogadta a bizottság által előterjesztett javaslatot s annak újlag szövegezésére ismét bizottságot rendelt ki. 3. Losonczy Ferenc gyámpéztári pénztárnok jelentése olvastatott a pénztár állapotáról, mely szerint az 1895. február 4-én megtartott pénztárvizsgálat a pénztárt rendben találta. Jelenlegi tiszta vagyona 4462 forint 75 kr. A közgyűlés a jelentést tudomásul veszi s elfogadja. 4. Közpénztárnok Varga József a kezelés alatt álló pénztár állapotáról számol be szóbelileg. A közgyűlés kivételesen így is elfogadja a számadást, de a továbbiakra nézve utasítja pénztárnokot, hogy ezután számadását írásban adja be. Végül új pénztárvizsgáló bizottságot választottak. 5. Elnök felolvassa László Kálmán nagy-kőrösi tanító képezdei növendék néhai László

— Az igaz; no de majd csak én is keresek valamit. Akkor aztán legelső lesz a te cipőd.

— Ugy ám, de a te kabátod már annyira elmállott, hogy a foltot se igen sziveli. Kabátot veszünk, ha keresel. Te mégis csak megfordulsz az urak társaságában, mindig finom néppel van dolgod, hát nem járhat rongyosan.

— No majd meglátjuk. Hanem te anyjuk, én úgy meginnám egy kis . . .

— Bort ugye? Mire Rókané asszony hosszu nyögéssel fölemelkedik az ágyról s első boszuságában a gyerekekre ripakodik rá:

— Mit tátogattok itt? Mars aludni! . . . Aztán kebléből elővéve a papirosba csavart pénzt, odaszól a fiúnak:

Hozz apátoknak egy fél liter sillert!

A gyerek ellődül a korcsmába, a lányok meg összebújnak a földre tett rongyos szalmazsákra aludni; még pedig ruhástul, mert így kívánja ezt Rókanéknál a saját külön családi etike.

Fél óra múlva már a gyerekek mind szuszognak s így nem hallják a két öreg Róka lassu dudogását; nem látják, amint az a torzonborz sürteszakáll hozzádörgölődik annak a másiknak bőrfoszlásokkal cifrázott ráncos arcához . . .

Tíz óra van, a Róka familia már pihen. Egyik vékonyabban, a másik vastagabban horkol, mely elegy-belegy áriákba bele belecirpen a tűzhely téglái közt fészkelő tücsök is. Amodébb meg a sarokban a familia házi állatai cincognak.

Az opálszínű felhők habos fodrai közt bukásoló hold véletlenül bepislant egyik szemével a nyitva feledezt szoba-ablakon és szinte elhalványul ijedtében, amint meglátja ezt a sok öreg, meg fiatal költőbut abban a pici vacokban egy rakáson fekvődni.

János egyházmegyei tanító fiának az elnök séghez intézett azt a kérelmét, hogy a közgyűlés a nagy-kőrösi ev. ref. tanító képezdénél az általa alapított ösztöndíj állomás elnyerésére a fenti tanítóképző intézethez javasolják őt terjessze fel. A közgyűlés erre egyhangulag helyt ad folyamodó kérelmének s a felterjesztéssel elnököt bizta meg. 6. A tárgysorozat hatodik s utolsó pontja a netáni indítványok előterjesztése volt. De e tekintetben senki sem jelentkezett. Mielőtt feloszlan a közgyűlés Fejes Zsigmond indítványára Losonczy Ferencnek a tárgysorozat második pontjában tárgyalt gyámpéztári alapszabályok megváltoztatása körüli odaadó munkásságáért jegyzőkönyvi köszönetet szavaz.

— **(Balaton-Füredről)** írják, a hét közepe óta a fürdőkre is süt a nap, pedig forrón. Valahára tehát fürdeni is lehet. 19-én a napon 34 fok volt a meleg, a Balatoné pedig 22 fok, a déli partok siker vizein 23 R fok. Van is ostromolva a sok kabin; alig kapni helyet. B-Füreden most van az idény fénykorában; nagyon sok a vendég s még a fürdőszobák is lefoglalva. A villák mind telve; s ha még három palotát épített az uradalom, az is mind lefoglalva. Ma már két ezren jóval felül van az itt megfordult vendégek száma s még mindig hozzák a gőzösök a fürdőzőket; B. Pest maga csak úgy önti a sok utast a Balaton partok felé. A szellemi és vagyoni arisztokraciának sok tagja időzik Füreden: neves képviselők, főpapok, tanárok, a kereskedelmi osztály nagy számban. Ujházy 19-én kezdte meg vendégszereplését, hihetőleg Blaha Lujza is fellép. A lófuttatásra sok vendég megy át hajókon Siófokra, hol már szinte 700-ra emelkedett a vendégek száma; köztük grf. Széchenyi Imre, Meszlényi Lajos, gr. Bubola, br. Schossberger, gr. Keglevics stb. Lellen egy vállalkozó sok telket vásárolt össze s a villatelep itt is kiépül pár év alatt. Boglárón a szállások szinte telve; több mint 300 fürdővendég van. Keszthelyen is vígan megy az élet. 18-án a gőzhajó vagy 200 vendéget vitt Füredről. Füreden most 1973 fürdővendég van.

— **(Darányi csendélet.)** A darányi éjjeli örök a korcsmában garázdálkodó betörőt értek tetten. A betörő látva, hogy rajta kapták, menekülni próbált. Az éjjeli örök üldözőbe vették, mire az ismeretlen betörő üldözőire lött. A serét-töltés oly szerencsétlenül talála az üldözők egyikét, Palotai Jánost, hogy szörnyet halva rogyott össze. A lövés zajára összehívott a lakosság s orvost hívtak, de az csak a halált konstataálhatta már. A zavart felhasználta a gyilkos — s megszökött. A rendőrség több gyanus embert tartóztatott le.

— **(Cerberus a templomban.)** A pécsi dóm „aranykulesos főajtónállójáról“ szól az ének. Ma reggel egy uri ember, — kinek intelligenciája bőséges garancia arra nézve, hogy a templomot szent helynek ismeri s így az iránta tartozó kötelező tiszteletéről nem feledkezik meg, — a kilenc órai miséről kijövet egyik oldalkapujában megfordult s midőn innen is kilépne a főhajóra, hogy ezen keresztül a hátsó ajtón a templomból távozzék: a kapus hozzálép és olyan magasfajta, kemény stélusban megszólítja: „Ne járkaljon itt a mise alatt!“ No már szeretnénk látni, van e valaki, aki megtiltja a templomot látogató közönségnek, hogy esetleg mise alatt a templomból ki ne jöjjön, úgy hogy ez által senkit az ő ajtóságában ne zavarjon? Tudjuk, hogy mire való ott az az aranykulesos szolgál, de ez is ismerje meg az embert a „tolláról“ s ne inzultáljon valakit a templomban idomtalan magaviseletével. Mert a templom mégis csak templom.

TÁVIRATOK.

— **Bünszerző fejedelem.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sztambulow lapja a „Szvoboda“ (Szabadság) a következő vádakkal bizonyítja Ferdinánd fejedelem részességét a gyilkosságban:

„Midőn a jelenlegi kormányból Radoszlavov, Pesev és Tonesev az orosz üzemek miatt kiváltak és elmentek bucsukihallgatásra a fejedelemhez, az ezekkel a szavakkal fordult hozzájuk: „Aki önök közül elsőnek barátkozik meg Sztambulow-val, azt a legnagyobb ellenségemnek fogom tekinteni.“ Midőn a fejedelem külföldre utazott, Nacsevics-hez a következő szavakat intézte francia nyelven: „Az ég szerelmére kérem, szabadítson meg ettől a gazembertől!“ A gazember alatt a fejedelem Sztambulow-ot értette.

A gyilkosság előtt három nappal Sztambulow néhány barátjával kikocsizott vadászatra. Egyszerre számos főből álló lovas rendőrcsapat vágtatott feléje, a rendőrtiszt elkérte vadászati engedélyét. Szambulow, aki az utóbbi időben min-

denre el volt készülve, csakugyan magával vitte vadászati-jegyét. Mikor Sztambulow a vadászatról hazafelé ment, a város előtt találkozott Tufekcsiew-vel, aki többemagával fegyveresen kifelé tartott. Mikor Tufekcsiew látta, hogy Sztambulow és társai különben vannak fölfegyverkezve, mint ők, félre vonult. Tiszta dolog, hogy a rendőrség figyelmeztette őt arra, hogy merről jön Sztambulow. Tufekcsiew tehát csakis Sztambulow fegyvereitől ijedt meg, nem volt bátorsága még ekkor a gyilkosságot végrehajtani, a mit azonban három nap múlva mégis megcselekedett.

— **Merénylet-terv a cár ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Odesszában ma százával tartóztattak le embereket, a kik a cárt a legközelebbre várható krimi utjában akarták a levegőbe röpteni.

— **Nekivadult vonat.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A felső sziléziai Grünbergnél a vonat fékező készüléke eltört; minek következtében a vonat behatolt a pályaeépületbe, innen a váróterembe. A vonatvezető és a fékező meghaltak, a váróterem közönségéből számosan megsebesültek.

— **A békebarátok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „New-York Herald“ párisi kiadása Witte orosz miniszternek egy állítólagos nyilatkozatát közli, mely szerint az orosz-francia alliance szerződés csakugyan létezik. Witte megjegyzi, hogy az oroszok épp úgy, mint a franciák a békét e szövetség által fentartani akarják.

— **A hivatalos gyilkosság.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ralo bolgár képviselő egyik bolgár lapnak táviratozza, hogy mikor Guncsót, Sztambulow szolgáját, a ki a gyilkosokat üldözőbe vette, Morfow rendőr-főnök leütötte. Ralo figyelmeztette Morfowot, hogy ne a szolgát, hanem a gyilkosokat üldözze. Ennek dacára Morfow a gyilkosokat mégis futni hagyta és Guncsót bebörtönöztette.

— **Goluchowsky a királynál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Goluchowsky külügyminiszter tegnap a királyhoz ment Ischlbe, hogy személyesen referáljon a helyzetről.

— **Olaszok nemzeti ünnepe.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Garibaldi-szobor leleplezése alkalmával, mely szeptember 20-án lesz, Crispi miniszterelnök fogja mondani az emlékbeszédet. A királyi pár, a királyi család és a diplomáciai testület jelen lesznek az ünnepségen.

— **Ez ám a reklám!** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Podrusek rákospalotai nyári vendéglős, a kinek Ferdinánd bolgár fejedelem is szokott borokat rendelgetni, a legutóbbi ilyenmü megrendelést visszautasította, mondván, hogy önérzete tiltja hazája barátjának gyilkosával összeköttetést fentartani.

Művészet, irodalom.

Jókai összes műveinek harmadik sorozata. Abból a monumentális vállalatból, a mely Jókai Mór összes műveit mesésen olcsó áron teszi közközzé, megjelent egy újabb sorozat. — Ez már a harmadik a vállalat megindulása óta s úgy a kiállítása, mint tartalmának gazdagsága folytan méltán sorakozik az előbbiekhöz. — Valóban most látni csak, milyen életrevaló eszme volt a Jókai jubileumát rendező bizottságtól, hogy azt a nagy nemzeti ünnepet, a mikor Magyarország meghódította Jókai zsenije előtt, nem muló külső pompával tette felejtethetlenné, hanem egy maradandó nagy alkotással. Jókai Mór egy fél-századot felölelő irodalmi tevékenységének száz kötetbe való foglalásával.

Jókai Mór neve ma már mondhatni a társadalom minden rétegében — átment a köztudatba. — Dicsérő jelzőket fölösleges reá halmozni, munkái ajánló levélre nem szorulnak. Mindenki tudja, hogy Jókai Mór már magában véve is kincs-háza a magyar szellemnek s hogy tevékenységével szinte egyedül áll a világ irodalmában,

E sorok célja nem is lehet az, hogy összes műveinek harmadik sorozatának megjelenése alkalmából, újra- és újra zengjük nagyságát s azt a dicsőséget, a melyet fényes szellemével a magyar nemzetre és a magyar irodalomra háritott. — Hanem feladatunknak ismerjük olvasóink figyelmét felhívni arra, hogy e korzalkotó munka beszerzésével ne

késsék. — Mert fájdalom, nálunk nem áll egyforma arányban az elismerés a könyvvásárlással. — Hamarabb osztogatjuk a pálmát, mint a kenyeret s szivebben dicséretünk, mint vásárlunk.

Ennek ellenkezőjét kellene bizonyítanunk most, hogy Jókai Mór összes műveinek kiadásával szinte elesik az az általános panasz, hogy a magyar könyvek drágák. A hatalmas mű kiadói, a Révai testvérek nagyban megkönnyítették beszerzését az által, hogy havi részletfizetés útján a szerényebb sorsúaknak is megközelíthetővé tesszik a diszkiadást. — Havi három, illetve négy forintos részlettel mindenki jogot válthat magának arra, hogy egy valószínű egész könyvtárral gazdagítsa bibliotékáját.

Asok, a kik négy forintos részletfizetéssel vásárolják meg a szász kötetet, nyomban megkapják a kiadásból eddig megjelent három sorozatot, a kik három forintos részlettel törlesztik a nagy munka árát, folytatólagosan kapják csak meg a sorozatokat. — A részletfizetés feltételei — mint látni való — olyan előnyösek, hogy valóban mulasztást követ el a ki tehetné s még sem szerzi meg e nagyszabású vállalatot.

Jókai Mór összes műveinek harmadik sorozatát a következőkben ismertetjük: Valóban gyönyörűség forgatni ez újabb sorozat tiz vaskos kötetét, a melyből egész teljességben sugárzik felénk az a nagy

geniusz, a mely ötven év alatt egy egész irodalommal ajándékozta meg a magyar nemzetet. — Csak a címét soroljuk fel a tiz újabb Jókai kötetnek és az olvasó már ebből is következtethet arra a szellemi kincsesházra, a melyet a nemzeti diszkiadás e harmadik sorozata tartalmaz. Ime a tiz kötet tartalma. XXI. Hangok a vihar után (Novellák) XXII. Vadon virágai (Hosszabb elbeszélések). XXIII. R. Erdélyi képek (Novellák). XXIV. Az új földesur. XXV. K. Milyenek a nők — milyenek a férfiak (Elbeszélések). XXVI—XXVII. K. Egy az Isten (két kötetben). XXVIII. K. Mire megvénülünk. XXIX—XXX. K. A kőszívű ember fiai (két kötetben) Irodalmi szempontból is rendkívül becses új előszókat irt Jókai Mór e kötetek egyikéhez és másikához. Így „Az új földesurról“ mond el néhány igen érdekes új adatot, továbbá a „Varchoniták“-ról. E sorozat novella kötetek — mint már a tartalom felsorolásából látható — új gyűjtő címekeket adott a koszorú költő, a ki tudvalevőleg maga rendezte a koszorú művei nemzeti diszkiadását. A kötetek külső kiállítása, épp úgy mint az eddig megjelenteké, rendkívül tetszetős.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel 5 ó. 15 p.
B.-Bródtól	1807. sz. szem. von. reggel 8 ó. 01 p.
Uj-Dombóvárról	1842. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 23 p.
Becsből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó. 39 p.
B.-Bródtól	1805. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 08 p.
Vinkovczeről	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó. 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 ó. 44 p.
Becsből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó. — p.
B.-Bródtól	1803. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 02 p.

PÉCSROL INDUL:

B.-Bród felé	1804. sz. szem. von. reggel 5 óra 35 p.
Budapest	1-01. sz. gyors. von. reggel 8 óra 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29 p.
Vinkovcze	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e. 11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u. 2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u. 4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32 p.
B.-Bród	1808. sz. szem. von. este 8 óra 18 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel 11 óra 30 p.

F. évi május hó 1-től a B. Bródtól jövő 1807. számú és B. Bródba menő 1808. számú személyvonatoknak Mohács felé csatlakozásuk van.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Egy bolt helyiség

a királyi ítélő tábla palotájában azonnal bérbeadandó.

Bővebb felvilágosítás kapható lapunk nyomdájában (megye- és Mária-utca sarkán.)

Hirdetések jutányos áron vállaltatnak el.

Üzlethelyiség-változtatás.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására adni, hogy

könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatvány-
raktár és papirkereskedésemmel

Pécsett, Mária- és megye-utca sarkán

(a királyi-táblai épület átellenében) levő saját házamba költöztem át. Tisztelettel

TAIZS JÓZSEF.